

LITERATURA ► NOVETAT

Athiel: «L'«Aquí Radio Andorra» és la millor campanya de màrqueting»

► El periodista francès novel·la els seixanta anys de vida de la històrica estació

► Crítica que no s'hagi entès ni aprofitat la «transcendència» que va tenir l'emissora

A.L.*
ANDORRA LA VELLA

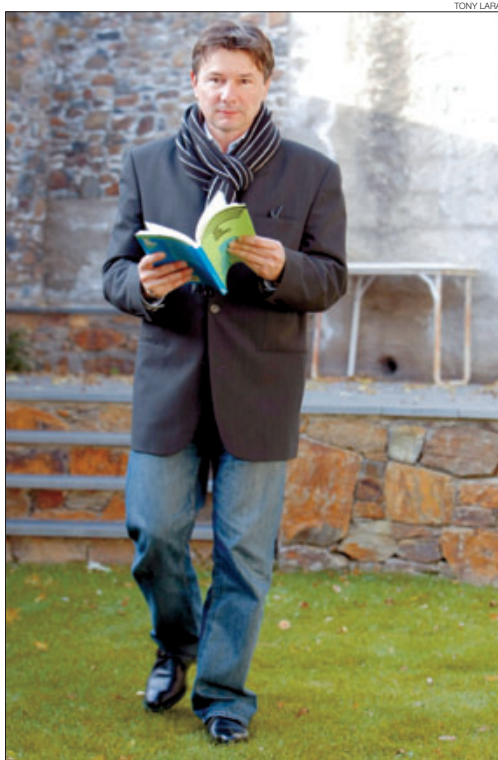
Qui en va ser l'últim director, Gualbert Osorio, la clava en el pròleg, directe a la mandíbula: «L'agost passat es va celebrar (a Montauillu) el 70è aniversari de la posada de marxa de l'emissora. No hi va haver cap representació oficial d'Andorra». Una absència clamorosa que posa de relleu la miopia, per no dir-ne la ceguesa generalitzada amb què històricament s'ha abordat al país tot el que té a veure amb Radio Andorra, amb el plet bizantí sobre la propietat de l'edifici encampadà com a coartada oficial. Aquesta mateixa miopia és la que va denunciar ahir –amb tota l'elegància, això sí– el periodista Sylvain Athiel (Perpinyà, 1961), que ha novel·lat a *Aquí Radio Andorra* l'apassionant peripècia dels sis decennis de vida de l'estació.

Athiel és un dels milers, milions de ciutadans francesos –i espanyols– que van descobrir Andorra gràcies a la cèlebre sintonia popularitzada primer per Victoria Zorzano i després per Lydia Linares. De fet, diu l'autor, «*Aquí Radio Andorra*, emissora del Principado de Andorra era l'únic que molta gent sabia del Principat. I n'hi havia que ni sospitaven que Andorra era un país». L'eslògan va fer fortuna i va passar de generació en generació. I perviu encara en la memòria de les que no havien ni nascut quan es va clausurar l'estació, l'abril del 1981 per ordre del Consell. Per això constitueix, diu l'autor, «la millor campanya de màrqueting que mai hagi tingut el país,

i que probablement arribi a tenir mai». Una «marca formidable» i d'enorme «transcendència», no només al sud de França, sinó a tot Europa, i que no s'ha sabut «o volgut» ni entendre ni explotar. La resolució del plet permet Athiel mirar el futur amb optimisme: «Sé que hi ha gent que ha pres consciència del valor que té un edifici sense parangó a Europa, on es conserven *in situ* les instal·lacions d'una estació radiofònica dels anys 30. Per fi podem dir que Radio Andorra està salvada».

NEGOCI, NO PAS POLÍTICA // Ho deia ahir després que li haguessin explicat que el túnel que hi passarà pel darrere obligarà a desmuntar l'antiga piscina, i que serà reconstruïda pedra a pedra. I és que l'emissora d'Encamp és un dels escenaris principals d'*Aquí Radio Andorra*, com s'ha retitulat la versió catalana de *Conquérants des Ondes*, publicada per Editorial Andorra i que dimarts es presenta al teatre Comunal de la capital. Una novel·la per on desfilen totes les patums de l'era daurada de l'estació, des de Jacques Trémoulet fins a Christianne Mailhos, passant per Eustachius Puiggròs, Carmen del Monte i els germans Marquet, sense oblidar la històrica pàjara d'Anquetil a Envalira ni –atenció– Mitterrand i De Gaulle, secundaris de luxe en el drama de Radio Andorra.

Capítol a part mereix l'episodi de France Cazemajou, àlies *Lapin Blanc*, agent doble al servei del MI5 britànic i del Abwehr alemany, acusada de col·laboracionisme i condemnada a mort. *Lapin Blanc*, que és també un dels protagonistes de

TONY LARA

►► Athiel fulleja un exemplar de la novel·la a la seu d'Editorial Andorra.

Guies, fugitius i espies, de Claude Benet, encara segons Athiel l'ambigüitat i la duplicitat amb què Radio Andorra es va veure obligada a moure's durant la guerra. També en aquest terreny abonat a les especulacions apel·la l'autor al sentit comú: «S'ha

dit que va ajudar tant als aliats com als alemanys. Jo crec sincerament que Radio Andorra va sobreviure com va poder i que l'únic objectiu dels que la van posar en marxa va ser fer diners». ■

*aluengo@andorra.elperiodico.com

MÚSICA ► EUROVISIÓ

Montenegro i Letònia també es retiren

EL PERIÒDIC
ESCALDES-ENGORDANY

Eurovisió s'ha quedat amb dos participants menys: Montenegro i Letònia tampoc no assistiran a la 55a edició del festival, que tindrà lloc entre el 25 i el 29 de maig a Oslo, segons va confirmar ahir el portal eurovision-spain.com. En tots dos casos l'argument per a la retirada van ser les restriccions pressupostàries. Montenegro i Letònia s'afegeixen a Hongria i la República Txeca, baixes ja conegudes. Les properes a prendre la porta de sortida podria ser Lituània, Armènia i Andorra, mentre que San Marino, que ja no hi va participar el 2009, es replanteja l'anunciada voluntat de tornar al festival. ■

CINE ► CICLE

La maratón perd 150 espectadors

EL PERIÒDIC
ANDORRA LA VELLA

La Marató de cine juvenil en català que va tenir lloc el cap de setmana als cines Modern de la capital va congrega 443 espectadors, que van assistir a les projeccions d'*Tromman*, *Crepuscle*, *Push* i *Underworld*. La mitjana d'assistència va ser de 110 entrades per sessió. Aquesta xifra suposa un sensible descens respecte als prop de 600 espectadors que van defilar pel multisala a la primera edició de la Marató, organitzada per Política Lingüística amb la col·laboració de l'empresa Cassany. Cal dir que el 2008 es van projectar cinc títols, i que a més es van programar dues funcions matinals. ■

MÚSICA ► CLÀSSICA

El concurs de piano es reconverteix en Memorial Alicia de Larrocha

► L'ambaixada francesa retira el patrocini a un dels guardons especials

► Una setantena de joves intèrprets lluitaran pels 13.800 euros en premis

A.L.
SOLDEU

El Concurs Internacional de Piano retrà un homenatge pòstum a qui en va ser durant catorze anys la seva president d'honor afegint la coda Memorial Alicia de Larrocha al seu nom oficial. El nom de la pianista catalana, traspasada el setembre passat, anirà així definitivament lligat al del certamen creat i dirigit per Roser Palomero, que aquest any cele-

bra el 15è aniversari enmig de les set retors pressupostàries habituals, agreujades per la retirada de l'ambaixada francesa –que deixa de patrocinar el premi a la millor interpretació d'un compositor gal– i la dràstica retallada de la subvenció del Govern, que ha passat dels 18.000 als 4.000 euros. Només el suport del Comú de Canillo, que hi aporta un pessic de 5.000 euros, i la implicació del sector privat, assenya-

EL PERIÒDIC

►► La pianista catalana Alicia de Larrocha, traspasada al setembre.

ladament la cadena Sport Hotels Resort & Spa, ha salvat el concurs de la desaparició.

En qualsevol cas, el certamen torna aquest any a Soldeu amb una setantena de joves intèrprets d'entre 18 i 32 anys procedents de dinou

països, que es repartiran una bossa que puja als 13.800 euros –7.000 dels quals, per al guanyador– i que inclou guardons en espècie com ara sengles gires per Rússia i els EUA, així com concerts al Vendrell, Sardanya i al Principat. El concurs tin-

drà lloc a partir de dissabte a l'Sport Hotel Village de Soldeu, i es dividirà en una ronda preliminar, del 22 fins al 25 de novembre, la semifinal i la final, el 27 i el 28 de novembre, amb un màxim de set supervivents. Com és tradició, tampoc aquest any hi haurà cap intèrpret andorrà al concurs. I no deixa de ser estrany en un país amb tres escoles de música.

Pel que fa al futur, Palomero, confia a fer en properes edicions el salt de qualitat que comportaria la presència d'una orquestra simfònica a la final del concurs. Una possibilitat que l'exministre Minoves havia apuntat l'any passat quan va suggerir la implicació de l'ONCA en el certamen. La directora va ser en aquest punt tan diplomàtica com clara: «Ens faria especial il·lusió i l'ONCA té evidentment el nivell, però tal com està plantejat el concurs les obres de la final només se saben dos dies abans de la gala, i existeixen orquestres especialitzades per fer aquest tipus d'acompanyament». ■